

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5460/2025
30.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић адвокат из ..., против тужене Општине Алексинац, коју заступа Правобранилаштво општине Алексинац, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4180/2024 од 18.12.2024. године, на седници одржаној 30.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4180/2024 од 18.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4180/2024 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 1339/2022 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиоца на кат. парцели ... к.о. ..., м.зв. „...“, по култури пољопривредно земљиште – њива друге класе, површине 1465 м², уписаној у листу непокретности ... к.о. ..., у укупној површини од 10м², а сходно уделу тужиоца од $\frac{1}{2}$ у површини од 5м², у мерама и границама наведеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за означено изузето земљиште сходно уделу тужиоца од $\frac{1}{2}$ исплати 1.750,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 13.06.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је право својине у корист тужене стечено на делу кат. парцеле тужиоца број ... к.о. ..., у површини, мерама и границама из става првог изреке пресуде, и овлашћена тужена да на том делу изврши упис права својине на своје име, а да се тужилац избрише код СКН. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 82.740,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4180/2024 од 18.12.2024. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члан 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права како у погледу основа - случај фактичке експропријације која настаје када се на замљишту граде објекти од јавног интереса (у овом случају реч је о изградњи асфалтираног некаторисаног пута), а не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији, тако и у погледу висине (предметна парцела је пољопривредно земљиште). Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Осим тога, разлози ревизије се делом односе на утврђено чињенично стање и оспоравање утврђеног чињеничног стања, због чега се посебна ревизија не може изјавити, сходно члану 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.12.2022. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара. Поднеском од 01.04.2024. године тужилац је смањио тужбени захтев на износ од 1.750,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић